

Zane kijkt rond in het lokaal als zijn oog valt op een meisje dat rustig zit te wachten tot de les begint. Langzaam loopt hij naar de lege tafel grenzend aan die van het meisje. Achter in de klas aangekomen vraagt Zane: 'Vind je het goed als ik naast je kom zitten?'

Het meisje kijkt verbaasd op naar Zane. 'Uhm, ja hoor,' zegt ze.

Zane doet zijn rugzak af en laat zich in de stoel zakken.

Nu hij zit, weet hij niet zo goed hoe hij zich moet gedragen. Ongemakkelijk staart hij voor zich uit.

'Heb je ook een naam?' hoort Zane in zijn linkeroor.

'Ik?' antwoordt Zane.

'Ja, jij,' zegt het meisje.

'Oh. Mijn naam is Zane, en die van jou?'

'Wat leuk dat je het vraagt,' antwoordt het meisje.

'Ik ben Ayla. Ik ben twaalf jaar en ik heb een broertje en een zusje, mijn ouders komen uit Turkije en ik heb een kat genaamd "Benji". Mijn hobby's zijn tekenen en schilderen. Ik draag een bril omdat ik lenzen niet fijn vind. Op maandag heb ik pianoles en ik ben groot fan van paarden.'

Zane is stomverbaasd en denkt bij zichzelf: wat een boel energie en informatie zo op de vroege ochtend.

Beleefd antwoordt hij: 'Leuk je te ontmoeten, Ayla.'

Dan klinkt er een luide stem door de klas: 'Goedemorgen dames en heren, mijn naam is meneer Stronk en we gaan van start met het nieuwe schooljaar.'

Terwijl de meester zijn introductie begint, kijkt Zane stiekempjes naar Ayla en er ontstaat een kleine glimlach op zijn gezicht.

Na een ochtend van kennismaken en uitleg is het tijd voor pauze. Zane heeft even een tussenstop gemaakt bij zijn kluisje, dat hij toegewezen heeft gekregen van Angela.

Als Zane vervolgens in de aula komt, merkt hij dat er iets aan de hand is. Er is een kring van kinderen gevormd en in die kring speelt zich iets af. Zane kan het van afstand niet zien en uit nieuwsgierigheid besluit hij dichterbij te gaan kijken.

Als hij dichterbij komt, ziet hij in de kring een meisje met haar hoofd gebogen aan tafel zitten.

Zane herkent het meisje aan haar kleren. Het is Ayla.

Over Ayla heen gebogen staan drie meiden intimiderend te gebaren en roepen:

‘Ieuw, welke freak neemt er warm eten mee als lunch?’ zegt een van de meiden.

‘En kijk die bril,’ zegt een ander. ‘Het lijken wel jam-potglazen!’

‘Hé schele, de hele aula stinkt naar jouw voedsel! Kan je niet ergens anders gaan eten? Bij de kluisjes is genoeg plek.’

Een hard gelach klinkt door de aula.

Ayla kan wel door de grond zakken en het voelt alsof de hele school haar uitlacht. Ze probeert zich groot te houden maar ze kan haar tranen niet meer bedwingen. Uit paniek staat ze op en rent met haar handen voor haar ogen de aula uit.

Zane heeft alles wat zojuist is gebeurd meegekregen en besluit Ayla te gaan zoeken. Na een tijdje zigzaggen door de rijen kluisjes, hoort hij verderop gesnik.